

Szerkesztési iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
daja, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
szombaton és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben láshozzordva vagy
vidékre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábolos petítorát, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitólír sor 15 kr.

A keleti kérdés.

Sepsi-Szentgyörgy, 1877. február 1.

A nagyhatalmak közt a diplomáciai aktió meg-
indult, és tárgyalásokhoz reményt sehol se fűznek, mert
igen jól tudják, hogy Oroszország a megkezdett ak-
tíót tovább fogja folytatni.

A porta hajlandó Szerbia és Montenegróval bé-
két kötni. Az alkudozások meg is indultak s mint hir-
lik a porta kész a statusquo ante bellum alapján meg-
kötöni a békét. Milán fejedelem hajlandó is a békére,
mert a háború teljesen elpusztította az országot. Csak
az a kérdés helenyogoznak-e ebbe Oroszországban,
helyeselni fogja-e Szerbia békés intencióit főpötekora
az orosz cár? Orosz lapok kijelentik, ha Törökország
a fegyverszünet lejárta után megtámadná Szerbia és
Montenegrót, akkor a déli hadsereg a háborút azon-
nal megkezdendé.

Bukurestből írják, hogy a romániai kormány vég-
leg határozott orosz-török háború kitörése esetében
követendő magatartásáról. Ugyanis elhatározta, hogy
akár oroszok, akár törökök lépjenek át a Dunán, csap-
atait az Európához intézendő felszólalás után vissza
fogja vonni a hadak által megszállott területekről.

A három császár szövetsége ismét napi rendre
került a beszédik a félhivatalos lapok, hogy Németor-
szág mindenhez csatlakozik a miben Ausztria-Magyar-
ország és Oroszország megegyeznek.

Átalános a nézet, hogy Oroszország téved, ha
azt hiszi, hogy most, midőn nem látják Európa érde-
kében az orosz aktiót, Németország elismerné, hogy
ő a szövetség kötelezettségére, hogy Ausztria-Ma-
gyarországot rábírja erejének az orosz vállalatnak
odakölésére. Oroszország a kétséges kimeneteli
harcot meg fogja kezdeni s így el lehetünk készültve
arra, hogy az orosz-török háború rövid időn megindul.

A kis-ázsiai török hadseregről jelentik, hogy Szi-
vászából, Beyrutból, Damaszkusból és Smyrnából még
mindig folynak a csapatzállítások. A téli idő kedve-
zőlensége a katonai mozgalmakat egyáltalán nem aka-
dályozza. A csapatok és hadszerek részint Erzerum-
ban maradnak, részint az orosz határra szállítatnak.
A kis-ázsiai török hadsereg három hadtestre van kü-
lönítve, melyeknek törzskarai Batumban és Bajazidban
vannak. Mindenik hadtest két hadosztályból áll; egyen-
ként 28 zászlóalj gyalogságból, 12 század lovasságból
és 48 ágyúból. A gyalog zászlóaljakban 350 ember
van. Február 1-ig 170 zászlóaljat remélnek összeho-
zni, melyekből 36 zászlóalj az erősségekre jön, s a
müködő hadsereg 134 zászlóaljból álland. Ha ehhez
a rendetlen csapatokat is számítjuk, a török hadsereg
összes létszáma 120—130,000 ember lesz.

TÁRCA.

Konstantinápolyi emlékeim.

(Félfelvett a sepsi-szentgyörgyi „Félfelvét-egylet” 1877. évi
január 23-án tartott felolvasási estélyén)

(Polytás.)

Előre kell bocsátanom, hogy ezen életmóddal az
akkor Konstantinápolyban élő s a derék Ali-basa kül-
ügyminiszternél titkári szolgálatban álló híres utazó
Vámbéry Armin ismertetett meg elbeszélései által;
mert hogy keresztény általában, és különösen hogy
keresztény férfi oda bejuthasson, csak léha kérdés;
mert valamint a keresztény nők bizonyos előítélettel
— hogy ne mondjam: undorral — viseltetnek a pu-
gáay hitfelekezetek sorsosai iránt, éppen olyan termé-
szetszerű tény az, hogy a mohamedán nő hasonló
érez oly lények iránt, kik iránti irtózatban nevedekett
fel. De magában a török lakások is oly berendezés
s fel vannak építve, melyben a bejáratot nem lehet el-
tértesíteni, hogy a női vagy a férfi lakásba akarunk-e
jutni. S ha tévesen a nők lakostályaiba, az ugyneve-
zett „hárem”-be lépünk, van ottan elég olyan lény,
ki „tévedésünk” figyelmeztető fog. Ott van először
is a minden emberiségéből kivetkezett ridg lény,
az ugynevezett „eunukk”, ki már csecsemő korában
a szeretelenségre lévén kárhoztatva, csak egyet ismer
— mit az eb — urának kezét. S ha sikerülne még
ennek is figyelmét lekötölni vagy megvesztegetni,
ott van egy vén anyóka, ki a megtestesült irigység
daemona, s ha még ezen sárkányt is legyőzni sike-
rülne, ott van maga a tüdőorvos, melynek hőlygyei
játékul tekintenek és játszanak veled, míg a kimerült
sétlő elalélva, mint haszonlatlan portékát az utcára
dobnak ki a gazdátlan éhes kutyák martaikál.

Jól is történik ez; mert ha saját szokásainkat
respektálni szeretjük, tiszteljük mi is másoknak szo-
kásait, törvényeit.

Kossuth Lajos beszéde a ceglédiekhez.

Kedves barátaim! engedjék meg így szólítanom.
Az olasz nemzeti viszonyok akként alakultak, hogy
ugy élek, mint lakatlan szigeten; bármi viszonyban
seuikvel sem állok, elvadultam az emberekől. Az
örökös magány és a hazafini fájdalom minő roham-
mal költik fel az idegrázó érzelmeket! Van e talál-
kozásban megindító, önk elhagyaték lakait, tűzhelye-
iket, családjaikat, hogy nekem meghozzák a megem-
lékezés üdvözlését, hogy megemlésk a hatalanságból
hazatérésem. Önök nem lesznek megelégedve, de én
az indok helyességét, mely önköt ide vezetett, elisme-
rem, és teljesen érzem a hálát kötelezettségét. Bár
adta volna isten, hogy a rendkívüli megemlékezés
fenekén tőröm ne legyen, de van, mert nem így szól-
nának hozzám, ha az intézmény, melyet én hirtelen
el, oly gyümölcsöző és sikeres lett volna, mint azt
döntjünk. Különböző önk úgy szólhattak volna hozzá; bocsásd
el uram a te szolgádat, mert látták szemem a
haza küldötteit, de önk nem így szólának.

Mi a hazameneteli önkjait illeti, nem teljesít-
tem s én felhasználom az alkalmat a dolgot tisztázni.
A váci választásnál egy kifejezést használtam, mely
Börszörényit is tönkre tette, ezt fel akarom deríteni.
Ha a fejedelem nem osztrák császár volna, hanem
csak magyar király, idegen érdekek nem lennének, a
magyar király magyar politikát üzhette, a magyar
kormánytól az ország java szempontjából történhetné-
nek az intézkedések. De nekem így intézmények nem
kellenek, melyek az ország érdekei ellen vannak: ha
Ferenc József pusztán magyar király lenne, lete-
ném a hitféleküskt s megtartanám hitféleküsk loyaltással.
Azért említem ezt, mert a nyilvánosság organumai szem-
re vetik, hogy hazá nem monetelem az engesztel-
hetlen gyűlölet jellegét viseli. Azt hiszem, önk szá-
vaimból az ellenkezőről győződhetek meg.

En a fejedelem állását az ország érdekeivel ös-
szeférhetlennek tartom: Az önkjait rendszerint, bank-
és vámkérdésekben, a közigazgatás minden ágaiban igen
ritka eseteket kivéve, eltérő, ellenkező érdekeket kép-
viselnek. Azon érdekeket értem, melyeket a hatalom úgy
formulázott, hogy a hatalom előtt minden érdekek
háttérbe kell vonulni; és nem lehet elő Magyarorszá-
g életében, még oly kérdéseknél sem, mint a közigazga-
tás, adózás, bank, vámkérdés. En a magyar nemzet
állami függetlenségének képviselője vagyok; létomé-
nyese egy szent erejűnek, hogy azt az utókor szá-
mára megőrizsem. En ezt nem rendíthetetlen kötele-
ségérzet fűgításából teszem, ez, higgyék, a valóság.
Ha rendíthetetlenül állók helyemben, azt nekem a haza-
fiai kötelesség parancsolja. Az események ha nem ta-
lálának alapot, melyre én önállósomat elhagyjam,
megérdemleném, hogy minden magyar átokkal illessem.

A török tiszteli meg saját országában is az eu-
rópaiaknak különböző szokásait, jogosan követeli
meg tehát, hogy az ő házi törvényeiket tiszteletben
tartsa mindenki, s ki az ellen vét, jaj annak.

Ezen állapot megvilágosításul szabad legyen
nekem egy példát hozni föl:

Sir Elliot Bulwer, Anglia nagykövete, az akkori
scuttán bizalmas embere, az angol regényirodalom
Scott Walter utóda. Ő magassága, ki különben öreg
is volt és amellett a rutás egy szép példánya, egy
szép tavaszi napon titkárával együtt gyalog sétált vé-
gig az európai városrészt Perának főutcáján. A még
akkor csak tróubörökös és azután oly szerencsétlen
sorsra jutott Abdül Aziz effendi-nek négy háfémből-
gye egy divatúrs kereskedése előtt hintőjokkal meg-
álva, onnan raguknak árukat hozattak ki. Sir Elliot
a kerekedés ajtaja és a kocsi közötti legszűkebb tért
választván az átmenetle, utközben behajtott fölvel
tekintett a hintő belsejébe, és ime! midőn ő magas-
sága kiferkölt az utcára, ott volt a lovas „eunukk”
is, kinek korbácsütései alatt Anglia nagykövete a kö-
vezetre terült. Ott volt igaz azonnal a rendőrség, ki
ő magasságát lábra segítette annyira, hogy titkária
karján haza vánszoroghatott, — és másnap a hírlapok
hozták, hogy ő kegyelmességének teljes elégtételt
adott a török kormány. Mindenki tudta azon időben
ott, hogy azon elégtétel abban állott, hogy sajnálatát
fejezte ki a kormány az iránt, hogy egy rongyos rab-
szolga nem ismerte föl ő nagy kegyelmességét. — De
ő magassága is felfogadta — hiszem — magában, hogy
jövőben nem fog vétetni a török szokások ellen.

Most a török szokások szerint három tisztelet-
tárgy van: a nő, a galamb és az eb. Mindhármát a
proféta szerette. A török a nőt inkább tiszteli, mint
mi is. A török nő járhat, kelhet, hol neki kedve
tartsa, de őt megbántani egy tekintettel se szabad. A
török pedig azt tartja, hogy a nőnek gyöngességét ki
zsákmányolni nem férfias dolog. Ottan a nők egy na-
gyon is lenge fátyollal betakart szájjal és homlokkal,

Az én elveim eltérnek az emigratiból hazatérte-
kétől. Azon zászlót tépném szét, mely az ország bol-
dagságával össze nem fér. Ne követeljem kérem, itt
nem személyes öntélfeloldás forog fenn; elvástem én
a rendelkezés jogát. Nem hiszem, hogy Cegléd vá-
ros értelmes polgárai közül egy is ringassa magát
azon hiedelemben, hogy velem az osztrák császár al-
kuba bocsátkozzék. A mostani viszonyok, a keleti bo-
nyodalmak igaz, hogy végzetesek, de a hatalom irány-
zatának megváltoztatására befolyással nem bírnak S
ekkor nincs ár, melyért én segédkezet nyújtanék a
magyar nemzet ügyilkosságához. Mi történt volna,
ha a képviselőséget elfogadja? az országgyűlésen
meghallgatnák és leszavaznák. Arra volna szükség,
hogy a nemzet a többséget oly irányban állapítsa meg,
melyről a nemzet eljárat kiviheti. Három alkalom volt
itéletet mondani, s ez mindig a nemzet törvényes jo-
gai ellen történt; a nemzet többsége háromszor rá-
tűtötte bélyegét a közösztűgyes állapotr, így helyzetben
én lejárnom magamat a nullifikáláson azon tehetséget,
melylyel a hazánk hasznára lehetnék.

En nem tagadom, hogy az én hazamenetelen
bizonyos kürtlmények közt multamál fogva nyoma-
takkal bírnak; kár volna azt a kártyát, melyet a nem-
zet Kossuthban bír, elveszgetni; méltóztassanak meg-
győződni, hogy határozatomat a politikai tapintat és
józan gondolkodás vezeti, s most haza mennem nem-
csak nem szabad, de nem is tanácsos.

Azt hiszik, hogy meghívat várnék, hogy honta-
lanságom keserűségét honommal felesemeljem? — Tud-
ják önk, mi a honvágy?

Ezt csak abban lehet kifejezni, hogy fáj lelkem,
testem, mindenem, velem viraszt a fájdalom az ejtél
csendében, velem kol fel, velem van munkámban,
hogy mellemre álljon, tőrmet vegyitsen italmába s ke-
serítse életem szük fataltait, — én tudom mi a
honvágy.

Volt nekem egy jó barátom. Ujházi László. Én
ide Olaszbanba, ő Amerikába számított magát a hon-
talanságba. — Erőt vett rajta a honvágy; és felsőhaj-
tott — gyermekei azt mondták: „menj haza! — mel-
lőre ütött és azt mondá: „hát az a kisbőr — a lel-
kiismeret, még ezt a keveset is akarják tőlem venni!”
Mit tett? Többször lölte magát. Nemde tragikus legomb-
lyítás az életnek? — Őn kérem az istent, tartsa meg
a lelki erőmet, hogy ne vágjak elé az élet törvényei-
nek. Várjuk el, mit hoz a jövő; álljunk meg a helyet,
mely számunkra ki van jelölve. Jézus szavaiként:
hagyjatok most békét nekem, mert így illik nekünk.
A mi tisztünk minden igazságot betölteni. En is azt
mondom önknek. Tartsanak meg jó emlékeikben!

A nagy szónok előadásában, mely már száze-
reket lelkesített, néha a benső küzdelemnek oly mély
fájdalma rezgett, hogy a küldöttség számos tagja ha-

testükben egy eseten palástforma „burnus”-sal beta-
karva mennek. Ha szembe jősz velők, burnuszaikat a
legkacérabb módon szétnyitják és látni engedik ke-
bükön azon titokzatos fátolt, mely a legkacérabb tit-
kok rejtelmeit fűdi. Ettől az igaz muzulmán elfordul,
mi pedig európai utazók könnyen egy járunk — ha
nem rosszabbul — mint Sir Elliot. Ehez hasonló volt
az is, mit elmondandó vagyok:

Mikor azon a földön jártam, 22 éves valék, test-
vérősem 16. Nagyon érdekes megőzni, midőn az
„Arany szarv” fölött reggel megnyitott a hajóhid Stamb-
bul és Galotha között. Ezt nézni mentünk le egy ot-
tani emigráns és kereskedő Kuhn Albert társaságában.
A megnyitott hidon egyszerre az emberek ezerei indultak
meg. Mi is mentünk. A 16 éves össem nagyon
kiváncsi volt. Egyezzerre egy hintőből egy nő intett
neki. Ő közeledett s mi Kuhn barátommal észrevénu
más kísérő mozdulatait is, Kuhn elkiáltta magát ma-
gyarul: „fusson!” és mi is utána. Az össem szaladt,
hogy amugy verte le az embereket.

De van ott a nálunk is szokásos intéseknél,
mint pl.: „menj!” „jőj!” „kösztönlék!” — egészen
megfordított jelleme, t. i. a „jőj!” intést ottan úgy
fejezik ki, hogy a kifordított kéz tenyerét hajlongas-
sák, mi nálunk távozást jelent. — Így történt mostan
is, hogy a vész elmúltával is szaladó öcsémek Kuhn
barátom ez orientális intéssel kívánta volna megállásra
bíni, ki minden visszatérte a kifordított tenyert
látva, addig futott, míg elfáradva a hegnyen álló egyik
oszlophoz támaszkodva, minket azon kiköbög mon-
dattal fogadott: „hiában kergettek, nem futok tovább.”
Es ekkor megismertük az intések jeleit.

De hogy már az „Arany szarv” hajóhidjáról szó-
lottam, menjünk is át azon.

(Vége következik.)

gos zokogása tört ki. Mindnyájunk szemeiben könnyek rezgtek. Kossuth maga is, nehányszor könnyeit törölte. A nagy hazafi szava tisztán és csengő: hangja erőteljes, s az előadás keresetlensége és kerekdedége most is olyan, hogy ezen szónoki különbségekben is még most is a művelt világ első szónokai legjelöléséhez sorolható.

Thury György meggyilkoltatásának bűnpere

a kézdi-vásárhelyi királyi törvényszék előtt
1877. január 26-án.

(Vége)

Elővezetik Kocsis Mihályt. Ez is jól megtermett legény, 25 éves, református, irni, olvasni tud, feddhetlen, de ezt már nem lehet szelid kinézetűnek mondani, hanem elédlő áll, meglehetősen mélyen fekvő, villogó szeme, teljesen összenőtt szemöldöke önkénytelenül óvatosságra intik az embert, hogy ezzel a fraterrel nem jó érintkezni, és midőn beszél s stílyál, csakhamar észreveszi az ember, hogy aféle néptribunál van dolga, ki azt hiszi önmagáról, hogy nagy dolgokra lenne hivatva. Ily irányú hűstetlekre megvan benne minden kellék; látszik, hogy álnok, ravasz, de amellett határozott s elszánt is.

A Botos által elmondottakból csak annyit ismer be, hogy a gyilkosság estején a Thury György konyháján volt ő is a Botos társaságában s pedig azon célból, hogy közönlje meg a maszk-ruhákat s bement, mert Botos hívta; elismeri, hogy Botossal együtt mentek haza, de tagadja, hogy gyilkossági szándékot fejezett volna ki Botos előtt, ő lefeküdt, a házból nem jött ki s j reggel az erdőre ment, de nem igaz, hogy ottan Botos előtt a gyilkosságot beismerte volna; ötlet ártatlanul fogták el s tartják fogva.

Előül szembesíti Kocsist Botossal s utóbbi szemébe mondja Kocsisnak mindazt, a mit e tárgyban vallott volt.

Kocsis többször félbeszakította Botost, de nem azért, hogy magát mentse, hanem hogy gunyolódjék; mert teljes gunnyal mondogatta: „Csak mondjad — mondjad, úgy látom, jól tudod“, s ilyenkor egy sokat mondó mosoly ült arcán.

Neki is a fejsze és a kendő előmutattatnak, mire feleli, hogy egyiket sem ismeri, sohasem látta.

Bevezetik Orot Istvánt. Ez egy fiatal 20 éves legény, a gyilkosság idejében a Thury-udvarban béres, málnási, református, feddhetlen, olvasni, irni nem tud. Az igazság kimondására figyelmeztetvén, a dolgot úgy adja elő, hogy a történet estején a házi kisasszony egy levelet adott által neki avval a rendelettel, hogy keresen valakit, aki Szentgyörgyre menne s ezt a levelet a postára feltenné; ő keresni ment, de senkit nem kapott, azért visszament az udvarba, hogy ezt jelentse s a levelet visszaadja. Mikor a konyhába akart volna nyitni, annak ajtaját zárva találta, de abban a pillanatban megnyílt, maga Thury ur nyitotta meg s azt mondotta: „No itt meleg van, kapcát szűrheted“, s avval bement az ur a konyha mellett volt hálószobájába. Ő, Orot szaritani kezdte a bocsorát, s nemokára benyitottak hozzá Botos Zsiga és Kocsis Miska, kérdeztek: lefeküdt-e? — s midőn mondá, hogy igen, Botos szivarát csinált magának s azzal elmentek, de ő is ment velök az udvarra, ott elváltak; Botos és Kocsis a kis kapun kimentek, ő pedig ment az istállóba s lefeküdt.

Előül azon kérdésre: hogy tehette azt, hogy a konyhát és az ajtót záratlan hagyja, azt felelte, hogy nem akarta az urat felkeltetni, de különben is csak azon évben szegődött az udvarba, még nem tudta a házi rendet.

A gyilkosságra vonatkozólag mit sem akar tudni. Következett a tanu kihallgatás. Első tanu Barti Viktorai akkori szolgáló csak annyit tud mondani, hogy azon éjszaka 11 óra tájt fektüdték le; ő még más két szolgálótársával a nagyságos asszony hálószobájában aludtak, minekeltötte bementek a konyhaajtóra a rudat feltették. Reggel mikor kijöttek, a konyhaajtót nyitva találták s még körül nézett, hogy valjon nem veszett-e el valami; de csakhamar megnyugodtak, semmi sem hiányzott; későbbben kijött a nagyságos asszony s figyelmeztette, hogy lassan járjanak, nehogy az urat ki az előtti napon s éjjel K.-Vásárhelyt volt, nem aludt — felébrezzék.

Csak azután későre ugy 8—9 óra közt, mikor a nagyságos asszony az urat költötte, vették észre a borzúsított eseményt. Megjegyzé e tanu, hogy a konyhából nyílt ur szobája soha zárva nem volt, azon zár sem volt, a meleget is a konyhából kapta; a család többi tagjai onnan jó messze a nagy ebédön keresztül s így a harmadik szobában háltak.

Második tanu Zsidó Julis, szintén szolgáló akkori időből, megerősíti első tanu bementését, egyebet nem tud mondani.

Harmadik tanu Barti Veronika, akkoron dajka az udvarban, csak azt tudja, a mit az előtte kihallgatott két tanu mondott.

Negyedik tanu Kocsis Ferenc szatócs Málnáson, azt vallja, hogy azon napon este boltjában volt Kocsis Mihály vádlott; nemokára oda jött Mihály Elek, aki azelőtt való nap a málnási erdőszabályozás ügyében Thuryval együtt K.-Vásárhelyt járt, s kérdezte ő Kocsis is, hogy mit végeztek? Mihály Elek azt felelte hogy: „Ha ügyes emberek nem leszünk, baj lett volna.“ Erről azután vádlott Kocsis Mihály azt a megjegyzést tette: „Ezt mind az a dögös Thury csinálja, nem volna kár a házából kihuzni, de még nem késő!“

Vádlott Kocsis Mihály tagadja, hogy ilyen nyi-

latkozatot tett volna s azután is smellet maradt, hogy tanu neki a mondatokat szemébe mondja.

Ötödik tanu Mihály Elek azt mondja, hogy azt a nyilatkozatot, melyet Kocsis Ferenc hallani vélt, ő nem hallotta, hanem igenis hallotta, hogy vádlott Kocsis Mihály azt mondotta: „Mégis sok kutyaságot csinál Thury ur!“

Vádlott Kocsis nem ismeri el, hogy ezt a nyilatkozatot is tette volna, nem ismeri el a Mihály Elekkel szembesítés után sem, hanem elismeri annyit, hogy mondotta: „Sok igazságtalanság történik ebben a faluban.“

Hatodik tanu Botos Ferenc, a vádlott Botos Zsiga édes apja az elemutatott fejszéről azt állítja, hogy nem az övé, hanem ismeri; a gyilkosságról semmit sem tud.

Hetedik tanu Szakács Mihály, akkoron kocsis az udvarban, azt vallja, hogy azon éjen Olt szemén volt, s midőn hajnalban hazajött, béres Orot Istvánt nem lefeküdt, hanem felöltözve kapta az istállóban, az istállójától nyitva.

Orottal szembesítetvén, Orot állítja, hogy le volt fektve, hogy az ajtót Szakács kopogtatására nyitotta meg.

Nyolcadik tanu Rakis József oltszemi lakos bizonyítja, hogy Szakács Mihály a gyilkosság éjjelén nála volt, — lefeküdt, de mikor távozott, nem tudja; hihetőség kora reggel.

Kilencedik tanu Mihály János honvéd elismeri, hogy vádlott Kocsis Mihályval egy időben volt a Kocsis Ferenc boltjában, de szájából Thury urat érdeklő nyilatkozatokat, fenyegetéseket nem hallott.

Tizedik tanu Kovács Dénes azt vallja, hogy ő itt fogva lévén, egy alkalommal vádlott Orot Istvánt neki azt mondotta, hogy Botos Zsiga mondotta, miszerint mondja azt, a mit ő mondott; de ő, Orot, nem mondhatta, mert nem tudja.

Erre Orot azt mondja, hogy amit tanu állít, soha sem mondotta, de Botossal sem beszélt; hasonlólag Botos is azt mondja, hogy Orottal nem beszélt.

Tizenegyedik tanu Lénard Imre állítja, hogy itteni fogságában egy szobában volt Botos Zsigával, aki neki azt mondotta, hogy egy magyarországi ember tanította arra, hogy valjón Kocsis M.-ra, ha nem hibás is, mert így bizonyosan megszabadul.

Vádlott Botos szembesítetvén tanuval, tagadja a tanu által mondatottakat s megjegyzi, hogy épen ellenkezőleg tanu biztatta, hogy Kocsist ne nyomja, segítsen az élön, ne a holton.

Következik a felolvadások:

I. Olvastatott a néhai Thury György özvegyének vallomása; ebben Kocsis Mihály és Botos Zsigmondot tartja tetteseknek.

II. Felolvastatnak a bírói szemlérlő, boncolásról felvett jegyzőkönyvek és felmutattatnak a szemle-rajzok.

III. Orvosi vélemény a fejszén és zsebkeendőn észlelt vérfojtokról; az orvosi vélemény a vérfojtokat emberi vérből származottnak lenni állítja.

IV. Ez orvosi vélemény a kolozsvári orvostudományi kar által feltüvizsgáltatván, véleményeztetett: hogy „a fejszén és ruhán vér nem mutatott ki.“

Az erkölcsi s vagyoni bizonyítványok felolvasása után előlül a bizonyítási eljárás befejezettnek nyilvánítván, felhívja az ügyészeget indítványának megtételére:

Alügyész Kabos Sándor kéri Botos Zsigmond és Kocsis Mihályt az orgyilkosság bűntettében mint közvetlen tetteseket és Orot Istvánt mint bűntársat büntösnek kimondani s a két első életfossziglani, Orot Istvánt 20 évi, hetenkint egy napi börtönlal súlyosított börtönrre itélni, velok a kárt s költséget megtéríteni.

A Kocsis Mihály és Orot Istvánt védője ügyvéd Tóth Mihály a védenéi ellen emelt vád alanyi tényálladékat perrendszertleg bebizonyítottak nem találja s azért Kocsis Mihályt a b. p. t. 287. §. értelmében, bizonyítékok elégtelensége miatt, Orot Istvánt pedig a 288. §. értelmében vád alól felmenteni kéri.

Botos Zsigmond védője ügyvéd ifj. Szabó Dániel védenéit a 288. §. értelmében a vád alól felmenteni s ártatlannak nyilvánítani kéri.

Erre visszavonult a törvényszék s rövid félórál tanácskozás után az előlül kihirdeti a következő ítéletet:

„Málnási Kocsis Mihály, Botos Zsigmond és Orot Istvánt az ellenük orgyilkosság bűntette miatt emelt vád alól a b. p. t. 287. §. értelmében bizonyítékok elégtelensége miatt fölmentetnek. Mások követelésével a polgári per útjára utasítatik.“

Vádlottak a kihirdetett ítéletben megnyugosznak, azt megköszönik, ellenben a királyi ügyesség az ítélettel megelégedve nem lévén, az ellen folyomadt jelent.

Vádlottak a börtönrre visszakísértettek; s a vég-tárgyalás esti 6 órakor véget ért.

Tájékoztató

Székely Gergely ur „Nyílt kérés“ére.

Igénytelen egyik tagja lévén Háromszék megye közigazgatási közgeinek, nem érzem magamat hívva arra, hogy az annyi keserny és gunnyal és félremagyarázat — hogy ne mondjam félrevezető szándékkal — irt cikre az összes megtámadott közigazgatási tisztviselők nevében válaszoljak, mégis nem mulasztom el a nagy közönség tájékoztatását a tényállást a maga valódiságában megvilágítani, miután az alispán ur távollétében a tisztelendő alólírt voltam az, aki a jelenlegi folyamatban lévő utcsinálási iránti intézkedés végrehajtását elrendeltem.

Hogy egyáltalában közlekedési utaink mily állapotba jutottak volt, azt hiszem, ezt mindenki tudja, s tudjuk legkivált mi, kiknek ez iránt annyi panaszt és szemrehányást kellett hallani, és minek legfőbb oka épen az volt, hogy a mult évi rendkívüli időjárás által a gazdasági munkálatok bevérgzésével is megkészt földmívelő népet már nem lehetett az idő viszontagsága miatt is a közmunka iránti kötelezettségére szorítani.

A közigazgatási bizottságnak egyik elhivatási ága lévén a közutak fenntartásáról gondoskodni, maga kö-réből az utak megújítására oly tagokat küldött ki kiknek „független“ véleményéről bárki is meggyő-ződe lehet és van is, kiknek jelentéseiket egyhangulajajdulnak fel azok szerencsétlen állapotairól s ennek következményeül lett a legközelebb tartott közgyűlés elébe beterjesztve egy tervezet, a törvényhatósági-utaknak odaszertűbb felosztása iránt, és mely utak há-lózatának kiterjedése jóval kevesebb és így könnyeb-ben megcsinálható lett volna, ha nem kellett volna még a Kököss-Szotyor-Kilyén-sepi-szentgyörgyi vonalat is bevenni. Ezen vonalnak is bevétele a közgyűlés jóváhagyta a tervet s a közmunka felhasználását pe-dig rábízta a közigazgatási bizottságra, mely a helyel közel felmerülhető nehézségek elhárításáról esetről-esetre gyorsabban bír intézkedni, mint a ritkábban összejövő közgyűlés.

Eközben érkezett le a közmunka és közlekedé-sügyi miniszter urnak azon komoly rendelete, hogy fe-lőlelősség terhe alatt a hadászati utvonalaknak jelölt törvényhatósági utak azonnali jókárba helyeztessenek, és egyszermind annak ellenőrzésére egy főmérnök küldetett ki, kinek véleménye jelentése folytán intéz-tett el a jelenleg folyamatban lévő utmunkák telje-sítése a folyó évre leendő beszámítás feltétele mellet.

Hogy a Sepsi-Szentgyörgy-irégi utvonali is bevé-tetett, ez igen természetes kiegészítése az egésznek, miután ezen utvonali kapcsolja össze a Feketetűgy és Olt völgyét, s hadászati tekintetből ezen kapcsolatra szükség van.

Mi illeti az utaknak és egyes községekre történt felosztását, az a mérnöki hivatal által a bejött hiva-talos közmunka-kimutatások alapján történt és Sepsi-Szentgyörgy városára 858 igás napszám után osztott Rétý felé 300 kavics halom és 300 halom kő, Málnás felé 260 kavics-halom, Kézdi-Vásárhelynek 948 igás napszámja után osztott 470 kavics-halom és így to-vább. Közép számítás szerint minden igás napszám után esik 1/2 kavics-halom, és erre vétetik igénybe — oly drákló szigorral — a kirendelt községeknak ösz-szes egy évi munkaejeje.

És így nem áll az sem, hogy S.-Szentgyörgy városa kedvezményeztetékné, mert ha a városok beosztattak a magyebé, egyforma mértékkel kell mérni nekik is, és munka erejökön felüli kötelezettségre valóban nem erőszakolhatók.

A többi községek munkaejeje fenntartott Sepsi-ben: a Borosnyók-Bodza; Orbaiban: a Maska-vöröz-nai, Kézdiiben: K.-Vásárhely-Bükcsád-baróthi utvonala.

Téhat hol van itt kedvezményi kortekedés?

Hogy egyes községek kénytelenek voltak kavicso-t vásárolni más községtől és egyesektől is, ezáltal senki meg nem raboltattott, s legfőlebb sajnos az, hogy magányosok felhasználva a helyzet kényszerítését, lehető drága pénzért adtak kavicso-t. De ezzel bajom nincs: „szemeses a világ“ mond a példabeszéd. . . . De azért senki ne körjen olyasmit, hogy nyert haszna fejében, meg az állam adóba számítások be köz-munka erejével teljesíteni kellett kötelezettsége. . . Ez meggondolatlanság! . . . meggondolatlanság annál is inkább, mert senkitől közmunka erejére megállapított kötelezettségen felül nem követeltetik, ezt pedig a jelen időben annál könnyebben teljesítheti mindenki, mert a téli idő kedvez, s így most leróva terhet, nyu-godtan nézhet mindenki a tavasz megníváltával bekö-vetkező gazdasági teendőivel szembe.

Tájékoztul csak ennyit kívántam megjegyezni; bővebb magyarázatokra ily rövidtűzű időm nincs. Nincs arra sem, de volna se akarnék kiterjedni, hogy a cikknek csipősségére feleljek. A cikkírónak szemé-lye sokkal ismeretesebb és tisztelhető, hogy sem róla valaki rossz akaratot tenne fel; s ha ő fel is akar tenni ilyesmit a tisztviselőkről, nem hiszem hogy tel-tenné az azokkal tartó nagy többségről.

Horváth László,

megyei főjegyző.

Vidéki hang.

Sepsi-Martonos, 1877. jan. 30.

„Minden jó mikor a dolgok alkotójának kezéből kikerül s az emberek kezei között minden elfajul.“

Balambértől a legújabb korig hányféleképpen és hányszor lön igazolva Rousseau-nak e mondása?

Nem szándékunk behatóbb tanulmányokkal ar-gumentálni ez állítás valódiságát, ezuttal csak egy kö-zlelebbi magas intencióra terjesztük ki figyelmünket, mely szinte egy félországban okozott általános zajt és lámentatást. Értjük az utak kavicsosodást, porondozást. Ha, ha! . . . téiben porondozás? Nem különösen hangzik-e ez? . . .

Önkénytelenül eszünkbe juttatja a mesebeli bo-szorka királyának szörnyű követelését, melylyel mos-tohaját kényszeríti, hogy estől reggelig egy kolossa-lis erdő-tőlől kiszagasson, a helyet főlzántsá, a ric-skával bevessze, s abból főlötökre az udvari személyez-szármára egy havas nagyságu puliszkát tállaljon föl ki-rályi asztalára. Jövőben valószínűleg a napot kellend i a földre erőszakolni. . . Az egyszerű leány királyának

Budapesti karcolatok.

A fényűzésről.

Azt mondják hogy rossz világot élünk, nincsen pénz, kereset s van iszonyu sok adósságunk. Nem igaz! Mert ha pénz nem lett volna — már olyan dusan — bizony isten nem buknának nyakrafőre első báljaink. Azt mondják megint, hogy a magyar nemzet, mint a félszázai vör szereti a pompát s a fényt. Jól teszi. De ha módja nincs hozzá, minek titogtatja a fényűzést. Ez a hibánk. A fényűzés teszi tönkre a társadalom legiszegebb vigalmait. A fényűzés volt, lesz és sajnos, hogy marad is a bukások kuforrása. És lehetne-e rajta segíteni?

Gizella szép, Ilonka még szebb, Kamilla gazdag. A két előbbi a természet által adott esztétikai tőkére hivatkozik, a szépet szép alakban akarja adni s csakugyan a gyönyörű tartalom remek alakban jelen meg az illatos salon ragyogó körében. Mind a ketten fényeskednek. De Kamillát megint az anyagi tökének nem hagyja vesztelenni; s mindenáron ki akar tűnni, habár nem szép. És a kevésbé szép tartalom, csillogó alakban jelen meg; ragyog, tündöklök, kápráztat. Mind a három nő feltűnik, de mégis a természetes szépség mellett szavaz a finom esztétikai ízlésű Carneval herceg és nagyszámú cimborája.

A tulságos fényűzés kuforrásai első ízben is a nők. Inkább nélkülöznek, sokat megvonnak, csakhogy a világ szemé előtt csillogóan jelenhessenek meg. De meg kell ám a kuforrások forrásait is neveznünk, mert egyhangulag nem szabad önként eltelitnünk. A mamák hiúságán kezdődik ez a társadalmi bajunk. Ők többet akarnak, mint lehetne mutatni, leányaikban saját magok tündökölnék. Mit is tudna a fényűzésről egy szolid, fiatal, tapasztalatlan leányka, ki legfeljebb néhány bál chronikából vett tudomást a ragyogó bolygi világról.

Hány család merül ki, megy tönkre anélkül, hogy tudná a világ miért. A családpada szorgalmas ember, nem költ sohasem pazarul, az anyja derék házias nő, kinek életelje a család boldogsága, a leánykák munkások, mindent megtesznek, jó gazdaszszony lesz belőlük.

Es mégis! Jón a bábok évadja, a leánykák mennek. Jón a fényes szövet, a drága pipere s megy a pénz. Jón az adósság s megy a hitel. Jón a bál s mennek a leányok, rajtuk a töké, melynek kamatai a bál után kisiporított foszlányok között találhatók meg.

Az a baj, hogy a fényűzés éppen azt az osztályt kísérti, melytől nem telik a tulságosra. De meg kell lenni! Ez a családanya végső határozata. És meglesz.

Hogy lehetne ezen a bajon segíteni? Induljunk ki a fényűzés őrtelméből! A fényűzés indokolhatatlan és edl nélkülű pazarlás. Indokolhatatlan azért, mert csak ott lehet szó a fényűzésről a hová nem illik sehogysam.

A gróf kisasszony fényűzése némileg indokolt, míg a ranggal és vagyonnal szeszefér. Egy bukkott grófi család fényűzése nevetésges, mert már nem indokolható. Célatlannak azért mondtuk a fényűzést, mert arra a célra, melyért a fényűzésnek hódolunk, rendelkezésünkre állanak olyan eszközök is, melyek által diszesen, pompásan megjelenhetünk bárhol és nem kell a pazarlásra, a fényűzésra utaltatnunk.

Szóval: a fényűzés minden körülmeá között pótolható, ha egyszerűen az illető körnek vagy edlnek megfelelőleg, csinosan, szépen, diszesen vagy pompásan jelentünk meg.

A családnyak kezében van a kard, melylyel a fényűzés ellen vagy mellette harcolhatunk. De gondolják meg, hogy a történelem számtalan példát idéz, melyek a fényűzés okozta bukások történetét beszélik. Tegyük szívökre kezüket s szóljanak ösztönként: érezték-e a fényűzés által okozott családi hanyatlást, kimaradást s használat-e csak valamit is a fényűzés által edlédzett kápráztatás?

Igaz, hogy sokat mutató világban forgunk, az ámitás, a szédelges, a család idöszakát éljük, ánde azért jól meg tudjuk különböztetni a szépet a rútól, az eredetit a természetlentől, az igazit az ámitástól és hazugságtól; megadjuk a szépeknek, igaznak és jónak örök törvényeken alapuló örök Becsét; elismerjük a szépek jogosult hatalmát akkor is, ha legegyszerűbb megjelenésében csodáljuk. És tudjuk, hogy mit takar és mit akar a szemfényvesztő fényűzés.

De elég is lesz. Beszéltünk, elmélkedjünk. A fényűzés most éli aranynapjait, minek emlegessük a rossz idöket; pazaroljatok! a francia és német ipar egészégre szörjörök a pénzt, hadd menjen külföldre, hisz elég ha nekünk anyai hasznunk van, hogy okultatunk belöle s a deficit fekete könyvébe új lapokat írhatunk tele.

A főváros nagyszerű salonjaitól a kis város tánc-terméig mindentűt a fényűzés rajzával találkozzunk; de a főváros legnagyobb szertűb vigalmi, s a kis városok legfényesebb báljai mindinkább hanyatlának, söt lesz oly idö, hogy buknak is.

Elmondottuk nézetünket, gondolatainkat a fényűzésről, de csak azon fattyu hajtásáról beszéltünk, mely Carneval templomaiban titogtatja hámsín fényét, söt volna a göbbi ágról is beszélni, hiszen nálunk már terebélyes fáva nőtte ki magát a fényűzés, melynek nem sokára még az árnyéka is meg lesz adóztatva a szegény Magyarországon.

A gyémánt akkor is gyémánt marad, ha acélkeretbe foglalják, az aranyank akkor is meg van az értéke, ha nincs is ugyi kifényesítve mint a sárgaré; a róza, melyben harmat csillog edl dicsöitöje a ter-

azon parancsára, hogy a malomkövet megnyuza azt felelte: felséged edlbb vegye vétét!

Ama másakra, hogy lukadt. kórásójt megföldij, azt mondta: felségem uram edlbb fordítsa kiút belsejét. Nem lesz nehé; a földet kiforgatni sarkaiból, ha megleitük az Archimedesi pontot.

Hanem ez a bökken edlben; ez a cardó rei! Nem leltünk a pontra, nem akadunk nyitjára a dolognak.

Honnan teremtsünk kavicsot?!

A folyók és patakok medrei, honnan szekérszáma lehetne merni alkalmas idöben: kérges jégpáncéllal boritók; a föld esontkeményé fagyva, hogy a fejeze meg csakány szikrázva pattan vissza róla.

Phisikai lehetelenség tehát.

Es mégis meg kell porondozni az utat!.. Meg? .. meg, mert mozgositás esetére jó utra van szükségünk.

Lám a gondos természet oly utat csinált, hogy azon bizony végig döcöghet akarmilyik uchátius ágyu ö torkossága. S ám teriték el a már kihordott köveceset s próbálja meg bárki is futtatni rajta! Fogadok, hogy ketté harapja a nyelvet.

Es mégis meg kell porondozni az utat!

Honnan?! mimönd?! .. a már más baja.

Nem régeiben utam egy gyászos színtü udvar edlt vitt el.

Megálltam kissé a helyen. Egyszer csak lassu szepegés ütö meg füleimet; nagyon közel hozzám.

Nos mi baj öregem? — Ö meghalt, a fiam, jó uram, meghalt.

— No, és mi betegséde volt?!

— Meghütöte magát a kövecsördasnál.

Ügyetlen! miért nem vigázott jobban egészségére?! Utam folytatam. Nem messze tompa egy hangu kopogás tarta föl utamban, mintha melyen a föld alól jött volna a hang. Ha temetőben leszek, azt hittem volna hogy a sir lakója erőlködik szabadulni sötét fogásából.

Megállék és hallgatoztam.

A döngetés most egészen kivethető volt. Egy küzeli kut felé irányzám lépteimet, honnan a hangot jöni véltem.

Nem csalódtam. A mint bepillantok, egy embert látok ott csakányával keményen dolgozni.

Mit csinál atyafi? kiálták le a mély üregbe.

Köveceset uram a „töltött utra“ lön a rövid felelet s munkáját tovább folytatá.

Alig pár lépésre egy másik háza falát, a harmadik körletét hányá szét épen ilyen edlöl.

El el innen e helyről! Az ember ilyenek láttán megörlül!.. Uram ments meg a gonoszról!

Bartha Albert.

Vidéki élet.

Az ifyefalvi ifysági önképző-kör táncestélye lezajlott. Midön még élünk emlékeztünkben él azon kedves benyomás, melyet lelkünkre gyakorolt, nem tehetjük, hogy örömdünet ne fejezzük ki azon szép, barátságos társaság felett, mely községünknek — ez alkalommal ékesen díszített nagyteremt betöltötte; nem tehetjük, hogy örömdünet ne fejezzük ki azon szép fiatalaság felett, mely az estélyen egy gondosan összerakott virágfűzérhez hasonlított.

De mielőtt ez estély végeredményét a nyilvánosságra hoznók, legyen szabad felemlíteni a közelmúlt évet, mely a kör életének első évét teszi, és legyen szabad felemlíteni azon mozzanatokat, melyek a kör munkásságát képezik.

A kör alakulása óta hetenkint rendes gyűlést tart. Tárgyai: szavalatok, felolvasások, ének és barátságos társalgás. Célja: hogy a fiatalaság a szavalatok által elsajátítsa azon szép anyanyelvet, mely a költők ajkáról oly zengzetesen hangzik, hogy az azokban rejli szép, nemes, gyönyu gondolatokat magáévá tegye, s így az ismeret szerzés mellett szívbeli nemese-dést nyerjen, mely a fiatalaság legszebb készsége;

célja a felolvasások által felvilágosított adni a mindennapi élet egy és más jelenségeiről — főleg a természeti ünemények felderítésé; egyes a szavalmá nyok tárgyát képező történeti események elbeszélése és így a józan felfogás terjesztése;

célja a fiatalasággal megkedveltetni a népdalokat s ennél fogva felköltöni benne a szép iránti érzéket; célja a társas életnek az összejöveteltek által lendületet adni. . . Vajha ne az ellenkező éretnek el általa!

Ilyenmü tárgyak képezik a kör foglalkozását, melyek hitünk szerint a fiatalaságnak szív és észbeli képzésére egyedüliek.

Vajha, midön a népnevelés alapos fejlődése felett székelő földünkön edl okunk van örömdeni: több ily tevélettel látnánk alakulni községünkben, melyek a népis-kolát edlvégzett felnöttek növendéke számára egy magasabb iskolaként nyílnának meg, melyekben a megszerzett elemi tudományokhoz még gyűjtögethetnének a növendékek.

Ily edlből szívünk melegével üdvözlöjük a S. Szentgyörgyön ujonnan alakult együletet, melynek — tárgyaiból itélve — ép ily szép célja lehet.

Ezen rendes gyűléseken kívül a kör a múlt évben rendezett egy táncestélyt 50 fti tiszta jövedelemmel, egy szini előadást 40 fti tiszta jövedelemmel, mely összegek a tagsági díjakkal együtt könyvtár alapításra fordítottak.

Az újév beálltával körünk élete második évének örömd, melyben legfontosabb mozzanat idöig a fenn jelzett táncestély, melynek tiszta jövedelme 65 fti 2 krt. Ezen összegek befolytak: Dr. Nagy Gusztávón ö nagysága 3 drb cs. kir. arannyal és kilyéni Donáth

Pál ur 10 fti felülfizetéssel, ki ezen nemas tetto által méltán megérdemelte a bálapai címet, melylyel ifyságunk öt megistiztette. A fennebb tisztelettel emilitett bökeztü adakozók iránt körünk hálas akarván maradni, folyó hó 28-án tartott gyűléseben a kör tiszteletbeli tagjaivá választotta. Nevezettek közül még felülfizettek Gyárfás István, papjelölt Benkö Ferenc és Ehrenkranz izr. tanító. Fogadják a nemesszívü adakozók hálas köszönetünkét.

Ezen tiszta jövedelem a begyűlendü tagsági díjakkal együtt könyvtár gyarapítására fog fordítani, melynek beállításánál tekintettel vagyunk arra, hogy a képzetség különböző stadiumában lévő egyének képzetségének megfelelő könyvet találhassanak.

Ilyefalva, 1877. január 29.

A számadó.

Egy rövid emlékezet

Az emlékezet varázshatalma edlt feltáru a múlt gazdag kebele, honnan emlékeink hazájának ezerféle alakban mosolyogának edlénk képei. Legyenek bár kedves és szomorú emlékeink a múltból, ha jelenünk általok el nem homályosul, s a lelkiismeret itölöte nem nyugtalanít: biztosítékok nyertünk a reményben egy szebb jövő felöl. De jaj annak, ki egy nemzetnek nyújtja emlékeit irói viszketegének, s véle a mult termö kalásza közé gazt hintve, tombol a dal ízetetek nyomában, övé a felelősség terhe, mely a jelenben feledve a multat — nem szentelö egy nemesebb érzés várt áldoztatát az emlékezetnek.

Ily gondolatokat keltett fel egy ujan megjelent daloskönyv, melynek címe: „Emlék“ a legszebb magyar dalok válogatott gyűjteménye a müvelt ifyság számára gyűjtöttek Földes József és Demeter Kóbert — 1 füzet tartalom 150 dal, hangjegyezve ára füzve 1 fti 50 kr.

E munka kiadása edlte a célt kevés változtatással t. i. nem a müvelt ifyságunk tesz hasznos szolgálót, hanem a gyűjtöttek. A müvelt ifyság ismeri e daloknak általános többségét tisztából, eredetibb alakban; különbben is csak hangjegyzolvasóknak iratott s ez jó ha 1% lehet. A hangjegyz olvasó a több hangra irt dallamot is ugy énekel mint az egy hangra irtat; a hangjegyz nem olvasónak pedig akárhogy kótázhat. Magát a dologt: A dallam változtatás akár az önállóság, vagy teremö lélek bizonyítéka, akár a kapósság hathatós edlmozdítója akart lenni, nagy hátrányára van a munkának, mert t. tanár ur kissé elfogult volt ízése iránt, midön újításait szigorubb bírálat alá nem véve a nagy közönséget hódolni kényszeríti eszme ficamodásainak. Az ityűzés beosztása sok darabnál szabály ellenes, s még mi a több, a hiteles kiadásokban megjelötenküli is találkozhattunk újításokkal. Az egymásután sok kívánni valót hagy fenn egy példa: lassu „Ha dolmányom minden“ s frisse „Deres a fü edes lovam“. Csak rokonhangok hozhatnak két darabot egymás mellé nehézkesség nélkül, nem pedig a szükség. „Tetszés szerint“ az edlőjegyzéssel még nem lehet a zene irodalomban találkozni. Vagy u. y. ez új! csak nem minden jó a mi új! Az ityeni ismétlések nagyobb szerü zenedarabokban, kisértekekben fordulnak edl, népdalokban csak most láthatók.

A hang terjedelem magassága kitünö tenoristának iratott, mert még a is szerepel a szélsőségesség edlédre; hasonlólág az alsó a gyakori s még a g is edl fordul, minek nem lenne szabad, mert magyar dalaink nem bírnak oly nagy hangterjedelemmel, hogy a fenn jelzett magasság és edlőség kiközlölhető ne lehetne. A b felelemel kereszttel új hang, mely bis.

A szöveget tekintve megtaláljuk a töredékek töredékét. Mindenből valamit, de hemiből se edlget, ez nem gyakorlati nézet. Aztán a melyik dalnak öt versszaka van s négyet leirt t. tanár ur az ötödiket is leírhatta volna. E feleslegesnek mutatkozott dolog, még a nagy részen segíthetett volna, s ez is egy szebb idöre, nagyobb dicsőség zálogát jelgattott fenn. Szegény boldogult író ha ballanó ujan másított dalát, azt kérdöné: ki írta? s kész lenne megtagadni, mi halhatlanít láng szellemét. Ugy látszik csak Petöfy és Vörösmarty volt rendelkezéskü alatt, másál is lehetett volna foglalkozni. A felületesség a kondorosi csárdába tért be, hol szerzője boszujára ugan, de a t. tanár ur kontójára mulat.

No de hiszen örömdjetelek szülök, gyermekek — mert mi eddig nem vala, megszületett a kegyelet tolmácsa Kézdí-Vásárhely városában, habár drága pénzzen veszítik, más percben tetemes leengedést nyertek a várakozásból.

E rövid emlékezetet szentelém az „Emlék“ első füzetének, melyet ha méltó utódá követ: jó vásárt lehet ütni az irodalom piacán, de csak oly módon, ha mindenkinek nyakára küldetik. A mi még nincsen váltva, szolgáljon e néhány sor utlevöl gyánant, melylyel ki mellet a világból a nélkül, hogy valaki letartóztatná.

Egy falusi tanító.

Nyílt felhívás az „egy közigazgatási bizottsági tag“ névtelen cikkezökhöz.

Miután a „Nemere“ t. szerkesztöje idei 9-ik számában közre adott nyílt levelemre kijelenti azt, hogy csak sajtóper utján adhatná önnök nevét ki, — ennél fogva felhívom önt, tovább a szerkesztöi discretion alatt ne bujkálódni, hanem, mint önérvetes emberhez illik — önmagát nevezni meg.“

S. Sztgyörgy, 1877. jan. 31.

Horváth László.

*) Ha az „egy közigazgatási bizottsági tag“ önérvetésben megtámadná éri magát s edlő bátor nyílt barcot felkötö — ám nevezze meg magát. Mi sajtóperen kívül indiszcretnek nem jesszünk. Szerk.

mész szépségének; a csinált virág, ha szebb is, mint a mező, erdő, vagy völgy virágai, még sincs illata, varázsa és igazsága, mert hazudik.

De befejezem. Máskor másról. A fényűzésről többet mondani fölösleges, meglehet, hogy már ennyi is -- luxus!

Körösy László.

Legujabb.

Január 31. Salisbury marquist hazautaztatóból At-
kenben a Görög király kihallgatáson fogadta. Ugyanez
alkalommal Kommandoros görög miniszterelnök közöl-
ta Salisburyval Görögország követeléseit a portával
szemben; e követeléseket Salisbury méltányosoknak
deklarálta.

Konstánt basát a nagyvezér Cetinijébe küldte
békekudozásra; Durando olasz és Monson angol con-
sulok mennek támogatására.

Miniszterek tegnap (január 30-án) találkoztak
először az osztrák pénzügyminiszterrel az osztrák bank
megbizottai. Azonban a héten még aligha lesz ered-
mény.

VEGYES.

— A háromszéki takarékpénztár 1877-ik év
január havi forgalmának kimutatása.

Bevétel: Készpénz áthozat a múlt hórl 6429
frt. 78 kr. Betétekből 103 féltől 12504 frt. 70 kr.
Vissza fizetett váltókból 9120 frt. Kamatból 467 frt.
23 kr. Illetékből 233 frt. 74 kr. Összesen 28755 frt. 45
kr. — Kiadás: Betétek s tőkésített kamatok vissza
fizetésére 2816 frt. 41 kr. Folyó kamatokra 8 frt. 41 kr.
Váltó leszámítolásra 17960 frt. Kezelési költségekre
7 frt. 90 kr. Butorokra 17 frt. 3 % államilletékre
22 frt. 54 kr. Készpénz maradvány 7923 frt. 19 kr.
Összesen 28755 frt. 45 kr. Sepsi-Szentgyörgy, 1877.
február 1-én. Ötvös Pál, pénztárnok. Nagy Ger-
gely, könyvvezető.

— Köszönetnyilvánítás. A helybeli önkényes
tűzoltó-egylet javára január 27-én tartott táncvigalom-
mal összekötött közvacsora alkalmával közreműködő
városi női körnek a rendező bizottság halás köszönet-
t mond. Ki kell azonban emelnünk tek. Bogdán
Istvánnak a nagyságát, mint elnököt és bálányát, to-
vábbá tek. Bogdán Andrást, Málk Kristófné, Málk
Jánosné, Bogdán Flóriáné, Antal Lajosné, Csutak
Jánosné, Tarcali Endréné, Málk Józsefné, Dálnoki
Károlyné, Szász Lina és Botár Ignác né urasszonyokat,
kik szíves közreműködésükkel s a nemes cél iránti
lelkességgel már oly sokszor megmutatták, hogy mily
sokat tehet a jóakarat és nemes törekvők. Megmutat-
ták, hogy nemcsak mint jó családanyák, hanem mint
honleányok is készek minden áldozatra. — Köszönetet
mond továbbá a közvacsoránál felszolgálásban kés-
séggel közreműködő Gyárfás Etel, Weinberger Julcsa,
Spitzer Merszede, Jancsik Nina és Eliz, Bogdán
Margit és Szabó Cornelia kisasszonyoknak is, kik a
jókedvvel mulató közönségnek szíves felszolgálásukkal
a jól elkészített ételneműket megfűszerezték, még
jobb ízűvé tették, s kik a lelkes urasszonyok közé
vegyülve, hasonlítanak azon fejlődő rózsabimbóhoz,
mely, ha harmateppektől ékítve, a már kifejtettek
közé tűztetik, a virágcsokrot még szebbé, még tet-
szősbbe teszi. — Fogadják mind egyen-egyen a bál-
rendező bizottság szíves köszönetét. A rendező bizott-
ság megbízásából: Csinnádi Lajos, r. b. tag.

— Vasárnap február 4-én a s.-szentgyörgyi fel-
olvasó-egylet a hunyadmegyei magyarok estélyt
rendez a következő műsorozattal: 1. Nyitány a hely-
beli zenekar által. 2. Ének, vegyes kar által. 3. Fel-
olvasás a „hunyadmegyei eloláhosodott magyarokról“ a
„Nemere“ szerkesztője által. 4. Szavalt Spitzer Mersze-
des k. a. által. 5. „A miniszterelnök bálja.“ 1 felvonásos
vígjáték — előadva a helybeli műkedvelő társulat által.

E felolvasási estélyre, miután nem humanitárius,
hanem azorosan vett nemzeti ügyről van szó — fel-
hívjuk a közönség figyelmét s kérjük a 15,000 elolá-
hosodott magyar megmentéséhez hozzájárulni. Ha csak
filléreinket is hozzájuk össze a 15,000 magyar megmen-
tetve lesz s visszaadva a nemzet és hazának. Reméljük
megyénk, városunk lakossága hazafiságban most sem
marad hátra a haza többi lakosaitól.

— Jó előre tudatni kívánjuk a t. kö-
zönséggel, miszerint a febr. 18-án rendezendő
felolvasási estély tisztá jövedelme a sepsi-szent-
györgyi ref. templom építésére fordítatik. — A
mint a tárgysorozat mutatja, igen érdekes estély-
nek nézünk elébe. Mint biztosan értesültünk, az
alábbi sorozat állapítottat meg: 1) Nyitány, a
helybeli zenekar által; 2) magán négyesdal; 3) Deák Ferenc emléke, szavalja Müller Emilia
k. a. 4) Felolvasás Málk József által. 5) He-
gedű-solo zongorakísérettel 6) Kettős aria a
„Kunok“-ból zenekísérettel mellett Jancsik Eliz k.
a. és Málk József által. 7) Szavalt Fülöp Géza
által. 8) Kardal, a vegyeskar által. 9) Rákóczy
induló, a zenekar által.

— 30 évig községi hivatalban szolgálhatni becsü-
lettel, rendkívüli eset. Lőrinc János volt honvéd had-
nagy Dálnokban 1846 éven kezdve községi esküdt,
másodbíró, főbíró és adógyűjtői minőségben folytono-
s községi szolgálatban állván, ez nemcsak azért rend-
kívüli, hogy 30 éven át 30 szor érdemelte ki a köz-

ség bizalmát; hogy midőn most 30 év múlva a szol-
gálatból kilépett s abba a község ismételt felhívására
sem lépett vissza; a község kedves kötelességet velt
teljesíteni, midőn hiv. igazságos és pontossággal páro-
sult lelkiismeretes szolgálatairól jegyzőkönyvileg a
legmelegebben emlékezett meg. Ez eset szolgáljon
példánnyul minden községi elöljáróra.

— A háromszéki „oltár-egylet“ javára
folyó 1877-ik év januárhó 23-án Kézdí-Vásárhelytől az
álarozs bál alkalmával feltűztettek: B. Szentkerest
Stephanie 5 frt. Dondon Jozsef 4 frt. Kőkői Károly
úgyv. 1 frt. B. Apor János 1 frt. Dobál Kristófné 40 frt.
ifj. Zakariás Zakar 1 frt. Császár Lukács 1 frt. Zamb-
ler Juliánna 1 frt. Zambler László 2 frt. Jancsó Ernő
2 frt. Mágori Sámuel eszmádia 50 kr. Összesen 58 frt.
58 krajcár. Id. Dávid Istvánné alelnök.

— Carneval. A kézdí-vásárhelyi iparos ifjuság
febr. 11-én a városház nagyterében táncvigalmat
rendez. Ez előre is sikerültnek ígérkező táncestélyt
ajánljuk pártfogásba.

A háromszéki „Erzsébet“ árvaleány-nevelő-
intézet és a kézdí-vásárhelyi „Stephanie“ menház
javára febr. 10-én táncvigalom fog rendeztetni. A n.
érdemű vidéki közönséget azon szíves kéréssel hívja
meg a rendező bizottság, hogy e mindig pártolni szo-
kott kedélyes mulatságban most is, minden költséges
fényűzés teljes mellőzésével, a mai kor jelszava szer-
inti egyszerűségben megjelenni szíveskedjék.

Bécsi tőzsde és pénzek febr. 1.

5% Metalliques .	62.95	M. földt. kötv. .	73.60
5% nem. köles. .	68.20	Tem. földt. kötv. .	71.50
1860. államköles. .	111.50	Erd. földt. kötv. .	71.50
Bankrészvények .	840.—	Ezüst	114.50
Hitelrészvények .	147.80	Cs. kir. arany .	5.80
London	122.60	Napoleon'd'or .	9.80

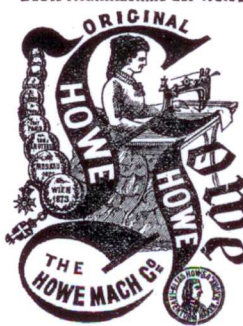
Feladós szerkesztő: Vécsey Róbert.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Ház eladás.

A k.-vásárhelyi piacon jelenleg Fejér
Lukács által használt bolt-raktár-helyiséggel,

Beste Nähmaschine der Welt.

VARRÓGÉPEK
havi 5 frt részlettörlesztéssel,
ÖT ÉVI JÓTALLÁS MELLETT
kaphatók

SCHOTT TESTVÉREKNÉL,

Budapestben, Bécsi-utca, Erzsébet tér szegletén.
Ugyane czég becséről régi elhasznált varrógé-
peket ujjakkal.

A varrógép jóságáról meggyőződhetni POLLÁK MÓR
könyvnyomdásznál Sepsi-Szentgyörgyön, ki árjegyzékekkel is szolgálhat s a meg-
vételt eszközli.

10-10

Dr. HANDLER MÓR

orvos-, sebész tudor, szülész és szemész
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű
titkos betegségeket;

1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint
magömléseket

az ingerlékeny gyengeséget, az onfolyást, különösen a

tehetetlenséget
(elgyengült férfierőt;)

2) huygcsőfolyásokat (még oly idültet is), nemzőrészek bujakóros fekélyeit és másod-
rendű bujakórt minden alakjaiban és elcsúfításaiban;

3) huygcsőszűköléseket;

4) friss és idült nyákfolyásokat nőknél, az ugynevezett fehér folyást, és az onnan eredő

MAGTALANSÁGOT;

5) bürkiütéseket;

6) A huyghólyag betegségeit és mindennemű vizelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7-órától 8-ig
Lakik: Pesten, belváros, kigyóútcza 2-ik szám alatt kigyó- és városház utca-
sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik
és a gyógyszerek megküldetnek.

46-100